

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Meditationes Et Recollectiones Animæ, Per decendialia
Exercitia Deo suo Vacaturæ**

Finetti, Bernardo

Augustæ Vindellicorum, 1690

Dies Nonus. De Excellentiâ & sublimitate Sacerdotij, respectu dignitatis
Regalis, quam superat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60556)

DIES NONUS.

De

*Excellentia, & Sublimitate
Sacerdotij, respectu dignitatis Regalis,
quam superat.*

PUNCTUM PRIMUM.

CONsidera, ad quantam dignitatem Sa-
cerdos sit sublevatus, utpote, quæ su-
perat dignitatem Regalem. *Sacer-*
dotium, inquit S. Jo. Chrysostomus, *est Prin-*

Hom. 5. cipatus, & venerabilior quocunque alio Principi-
de verb. patu. Sacerdotij Principatus ipso etiam re-
JS. Vi- gno venerabilior & major est. Ne loqua-
di. Do- ris mihi de purpurâ, nec de diademate, aut
minum. chlamyde aureâ, hæc enim umbra sunt, ver-
nisque flosculis viliora. S. Clementi pla-
cuit, Sacerdotium tantò esse nobilius, tan-
tumque excedere dignitatem regiam, quan-
tò anima excellentior est quam corpus.

De con- *Quantò anima corpore præstantior est, tantò Sa-*
stit. Ap. *cerdotium excellentius regno, solvit enim aut*
l. 2. c. *ligat supplicio vel remissione dignos.* Tametsi
14. videas Regem Throno suo insidentem, vesti-
tum auro & gemmis, tota hæc ejus auctoritas
corpus respicit; & auctoritas Sacerdotis ex-
tendit se ad animam. Auctoritas Regis est
tota terrena; Sacerdotis autem cælestis,
quem-

quemadmodum observat S. Jo. Chryso-
 mus: Regi corpora commissa sunt, Sacerdoti *Hom. 4.*
 anima. Alij sunt termini Regni, alij Sacerdo- *in illud*
 ty, hoc regnum illo majus est. Sacerdotij jus è JS. In
 supernis descendit &c. Regi ea, quæ hîc sunt, anno,
 commissa sunt, mihi cœlestia: mihi cùm dica quo
 Sacerdotem intelligo. Et si ulterius videre *mortu-*
 volueris, quantò Sacerdotij dignitas superet *us est.*
 regiam, considera, quod Reges submittant *l. 1. de*
 capita Sacerdotum manibus, hinc in lege *Sacr.*
 veteri, & etiam in novâ Reges inunguntur à *14.*
 Sacerdotibus, ut adeò opimè S. Petrus infi-
 gniverit Sacerdotium titulo regali: Regale *1. Pet.*
 Sacerdotium. *2. v. 5.*

Confidera, quantâ reverentiâ Sacerdos
 sit prosequendus, quanta ejus auctoritas, &
 quantoperè Deo sit obligatus, à quo ad cul-
 men tam eximium est evehctus.

AFFECTUS.

Non vides, Anima mea, ad quantum
 honoris fastigium te Deus elevave-
 rit? & tamen adeò teipsam annihilas
 & despicias. Si te demitteres ex verâ humi-
 litate, laudanda esses, quia verò tam abje-
 ctam te geris, & hæc tua demissio provenit
 ab exiguâ æstimatione, quam de tuo statu
 habes, meritò culpanda es. *Vide dignitatem*
tuam, & ne obliviscaris propriæ animæ, dum
 curâ

cura tibi incumbit de aliorum animabus. O mi Deus! Vix me ipsum capio, dum altà mente revolveo, quantum aestimes Sacerdotes tuos. An non admiror, plùs aestimari coronam clericalem, quàm auream in regione vertice rutilantem? Præferri inunctas Sacerdotum manus summorum totius orbis Monarcharum sceptris? O quàm bonus es mi Jesu, & quàm effusè liberalis! qui Sacerdoti tantam communicas auctoritatem, ut toti Mundo gloriosè imperet. Faceat auctoritas Regum, sceptris ligonibus æquet, & prout vulgè adoret auctoritatem Sacerdotis, quæ non est creaturæ mortalis, sed Regis Regum. Ah! Ignosce dulcissime Jesu! quòd hæcenus honorem meum non magis observaverim. Confiteor tibi miseriam & ingratitude meam; sustenta debilitatem meam robore gratiæ tuæ, ut perfectè tanto honori correspondere valeam, tibi enim soli & unico servire desidero.

Fructus & proposita.

NE unquam è memorià tuà labatur honor iste & auctoritas, quàm Deus in animas tibi concessit, quanto enim magis ponderavis, tanto exstimulaberis ad majorem tui custodiam, & in virtutibus progressum, cum enim auctoritas tua spiritualis sit,

fit, clarum est, omnia tua ad spiritualia inflectenda esse. Confundere, quòd majorem curam impendas commodis corporis quàm animæ. Disce insuper, nullum tibi laborem recusandum pro salute animarum. Memento, Regem te esse. *Reges*, inquit S. Jo. Chrysostronus, *certant cum Barbaris, tibi certandum cum Dæmonibus*; illi pugnant pro conservatione bonorum terrestrium, tu pro conservatione animarum; Illi, ut defendant regnum terrenum, tu, ut cœleste. Recordare insuper, quod S. Ambrosius in laudem Sacerdotij asserit, *Aurum non tam pretiosius est plumbo, quàm regiâ potestate altior est dignitas Sacerdotalis*. Quibus consideratis, facies propositum, tantæ tuæ dignitati pro virili correspondendi, Deumque pro tantâ gratiâ incessanter laudandi.

PUNCTUM SECUNDUM.

CONSIDERA, quod si Sacerdos polleat titulo Regali, imò ut talis, superet Reges, cùm ejus auctoritas ad nobiliora objecta se extendat, regnumque ejus sit spirituale, ita, ut sit tanquam Vicarius Christi Jesu, ejusque regnum administret, qui est *Rex Regum, & Dominus Dominantium*, clarum est, summoperè ipsi incumbere, ut in omnibus se assimilet Christo.

Con-

Jo. 18.
v. 36.

Confidera, cùm *Regnum Christi non fit de hoc Mundo*, quemadmodum ipsemet fassus est: *Regnum meum non est de hoc Mundo*, necessario sequi, regnum Christi & Sacerdotis totum esse cœleste. Imaginetur sibi jam Regem terrenum, & consideret, quàm is conetur ampliare suas ditiones, nec omitat hujus intuitu se ipsum excitare, ac perpendere, quid sibi faciendum in regno suo cœlesti, quam videlicet se abstrahere debeat à rebus terrenis, cogitationes suas ad cœlestia elevare, fugere omnes vanitates & abhorrere totum, quod Mundum sapit.

Confidera, subditos regni tui esse spirituales, unde semper spiritui invigilandum, nec alias tuas divitias imaginare, quam gratiam Dei, & virtutes, quibus proinde cooperandum, omniaq; temporalia conculcanda.

Confidera *Regnum tuum non esse de hoc Mundo*.

AFFECTUS.

O Anima mea! dum video te Mundo affixam, dicere omninò non audeo: *Regnum tuum non esse de hoc Mundo*. Si elevata es ad custodiam regni cœlestis, cur ita terræ inhæres? O placeat tibi Deus meus! ut tandem aliquando perfectè me à Mundo abstraham! Placeat tibi, O Domine mi! ut nullas

nullas alias cogitationes nutriam quàm coelestes, nec quæram aliud quàm spiritualia ! Fateor, mi Deus, stultitiam meam, fateor ignorantiam & turpitudinem meam, quam ostendi in amplectendo caducas & mundanas reculas. O Cor meum ! quàm malè impendisti amorem tuum, quàm fuisti cœcum, dum aspexisti pulchritudinem dealbatam, intus verò plenam abominatione. An cœcum eras, & magis excœcabaris, dum splendores Mundi intuebaris, qui sunt tanquam venenum, potentijs animæ mortem afferens ? Despiebas, O cor meum ! & adhuc desipis, quoties magis æstimas tenebras quàm lucem, magis noctem quàm diem. Elevare, O Anima mea ! elevare & aspice lucem cœli, intueri Paradisum, & considera, Reginam te esse, regnum tamen tuum non esse de hoc Mundo, non temporale aut transitorium, sed spirituale & æternum. Spiritui igitur, rebusque spiritualibus intenda.

Fructus & proposita.

Cum Sacerdos probè consideraverit, quomodo ratione suæ dignitatis & officij teneatur vivere à Mundo abstractus, & ita, ac si mortuus esset, mors tamen ista nondum perfectas radices in corde suo egerit, curam adhibebit, ut eam modo

ii

perfe-

perfectissimo cordi suo inferat. Studeat de terrenis illis contemptum & nauseam sibi parere. Fugiat omnes occasiones, quæ ad terrena allicere possunt. Recordetur, quod spes suæ in Deo sint collocatæ, totumque suum imperium & potestas à Deo dependeat, nec sibi competere potestatem nisi spiritualem, ut adeò necesse sit, totis viribus spiritui invigilarè. O quàm detestandum est! videre Sacerdotes, qui, contempto suo gradu, neglectâque obligatione, semper terrenis inhiant cogitationibus, & operibus suis ad corradendas pecunias, ditandasque suas domos insistent, de cœlestibus aut de animarum salute nihil solliciti. O quàm tales excacati Sacerdotes omninò non possunt dicere: *Regnum meum non est de hoc Mundo*, cum nauſcant super cœlesti mannâ, & quarant cibos corporales, in comestationibus & potationibus non sine scandalo frequentissimi. Ah scias, mi Sacerdos, & certò teneas, quod, dum in vitâ es de hoc Mundo, periturus quodque sis cum Mundo, & perditurus regnum cœleste, quod utique meritò te deterreat.

PUNCTUM TERTIUM.

Considera excellentiam & dignitatem Sacerdotum, non solum quòd sint exaltati (quemadmodum in prioribus vidisti) & superent Reges terrenos, sed, quod

quod insuper speciosissimis honorum titulis à Deo sint condecorati: Evolve Vetus Testamentum, & invenies eos Angelos fuisse nuncupatos. Ita Malachiæ cap. 2. *Angelus Domini exercituum est.* Quia, quemadmodum Angeli sunt Ministri Dei electi, per quos populis innotescat voluntas Dei, ita mediantibus Sacerdotibus explicatur animabus voluntas divina seu lex & præcepta. Alter titulus Christo eos comparat: *Nolite tangere Christos meos.* Christus enim significat *Unctus*; cum igitur Sacerdos exterius inungatur, ut indicetur inunctio interior & divina, quâ abundavit supremus Sacerdos Christus Jesus, hinc merito eundem titulum sibi vendicant. Quod si Novum Testamentum consulueris, in Matthæo habebis. *Vos estis sal terra, & lux Mundi.* Quia, quemadmodum sal condit insipida & reddit palato accepta, ita Sacerdotibus incumbit, disponere populum, ut cum gustu & aviditate pietati & virtutibus inhiant, vel, quemadmodum Sal impedit corruptionem rerum humidarum, eas exsiccando; ita Sacerdotes debent invigilare, ne fideles ad vitia à naturâ proclives corrumpantur per perversos mores. Lux Mundi sunt, quia bonis exemplis debent illuminare animas, & eadem luce sanctarum operationum deducere seu dirigere in viam Paradisi.

- Confidera etiam, quod vocentur coadjutores Dei, quemadmodum S. Paulus hoc titulo insignivit: *Dei adjutores sumus*. Quia debent concurrere ad salutem animarum, al- laborando semper, ut Dei vestigia sectentur, secus minimè *adjutores Dei*, sed Dæmonis futuri. Confidera denique, quod vocati fuerint homines Dei, & ejus Legati: ita idem S. Paulus: *Legatione pro Christo fungimur*. Innuendo, quod, quemadmodum Legatus nil aliud cogitat quàm negotia sui Principis, quomodo ea ad optatum exitum perducere velit; ita Sacerdos totum suum studium impendere debet, quomodo honorem Dei promoveret, sedes æthereas plurimo animarum lucro implere, virtutes implantare, & vitam Christianam introducere velit.

AFFECTUS.

Cur, O mi Jesu! non deses nomen meum de libro Electorum tuorum? Nôsti utique, quàm indignè nomen Sacerdotis hucusque portaverim. Ah! O quantæ! O quantæ sunt tuæ gratiæ, Jesu mi dulcissime, quas communicasti mihi! & ego O quàm tepidè eisdem respondi! Ah Pater indulgentiarum miserere mei indignissimi famuli tui. Sal sum infatuatum, lumen deficiens, unde perverso meo exemplo nec con-
dio,

dio, nec illumino fideles tuos. O miserum me & indignum omni honorifico titulo! O Anima mea! En, assumpta es in Angelum, in Christum, in Dei adiutorem, & tamen nihil agis, quæ tituli isti requirunt. Pudeat te, ingemisce & dole. O Deus! quàm displicet mihi non respondisse tanto honori, quem mihi communicasti. Revoco jam & detestor medullitùs, ac plenâ voluntate omnem meam actionem divinæ tuæ voluntati contrariam. Auxilium tuum super me, O mi Jesu! quia sine te deficiunt vires meæ. *Adjutor meus esto, ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.*

Fructus & proposita.

Nihil fructuosius præstabis, optime Sacerdos, quàm si verba Christi diligentissimè consideraveris: *Vos estis sal terra.* Magnum quid & summè honorificum hoc est, ô Sacerdos, sed ecce! *Si sal evanuerit, in quo salietur?* expelletur à præfentiâ Dei, & conculcabitur in æternum à Dæmonibus. *Vos estis lux Mundi.* Quod si hanc lucem veritatis in tenebras per peccata vestra, quis obsecro illuminabit populum? nunquid iterum digni eritis, O Sacerdotes! *qui projiciamini in tenebras exteriores, ubi erit fletus & stridor dentium? fungimini legatione pro*

li 3 ne pro

ne pro Christo & tamen honorem ejus tam parum curatis, toti in commoda vestra intenti. Quid non supplicij vos expectabit? Considera hæc frequenter, mi Sacerdos, & quare occasiones emendandi vitam tuam ad normam & præscriptum Christi JESU æterni Magistri tui, stude non tantum bonus sed perfectus esse Sacerdos.

DIES DECIMUS.

De Bonitate, Perfectione, & magnâ Sanctitate, qua eminere debet Sacerdos.

Erūitur hæc doctrina ab ijs, quæ supra dicta sunt.

PUNCTUM PRIMUM.

INfinitæ sunt rationes & motiva, quæ obligant Sacerdotem ad vitam sanctam & perfectam, solum quippè Sacerdotis nomen divinum quid & cœleste sonat, quemadmodum placuit Concilio Sardicensi: *Divinum atque imprimis venerandum Sacerdotis nomen, & hoc ex eo utique capite, quod nec tractet, nec occupatus sit Sacerdos in alijs quàm cœlestibus, uti observavit S. Jo. Chryso-
l. 3. d. Sac-
dotio. -* *sostomus: Sacerdotium in terrâ quidem peragitur, sed in cœlestium ordinem revocatur. S. Bernar-*